

Titel: Udrag fra Tre opbyggelige Taler

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K5", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K5*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Jette Knudsen; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2002 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/sks-3t43-kom-shoot-_3t43-704.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K5

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **Hvad er ... ældre end Alt? det er Kjerlighed** : spiller på ordsproget 'Kærlighed er ældre end alt', jf. nr. 4646 i E. Mau *Dansk Ordsprogs-Skat* bd. 1-2, Kbh. 1879; bd. 1, s. 518. Jf. også Platons dialog *Symposion* 178a-c og 180b: »Først taledede Phædros, som jeg allerede har erindret, og begyndte sin Tale omtrent saaledes: / Eros er en stor Gud, beundret af Guder og Mennesker, saavel i mange andre Henseender, som fornemmelig med Hensyn til sin Oprindelse. Thi hæderligt er det, at regnes iblandt de ældste af Guderne. Et Beviis herpaa er dette: Eros har ingen Forældre, ingen hverken Digter eller Uindviet omtaler dem. Hesiodos fortæller [i *Theogonia* v. 116-119], at først havde Chaos været til, men derefter // Jorden med bredden Barm, den trygge Bolig for Alle, / Og saa Eros. // Han paastaaer altsaa, at efter Chaos vare begge disse blevne til, Jorden og Eros. Parmenides siger om hans Oprindelse [i Platons dialog *Parmenides* 13]: // Eros var den første af alle Guder, han skabte. // Med Hesiodos stemmer ogsaa Akusilaos overeens. Saaledes høres fra mange Sider kun een Stemme om, at Eros maa regnes iblandt de ældste Guddomme. Men han er ikke blot den ældste, han er tillige vor største Velgjører. (...) Jeg erklærer altsaa, at Eros er af alle Guder den ældste, den herligste og virksomste til at befordre Menneskenes Dyd og Lyksalighed i Livet og efter Døden«, *Udvalgte Dialoger af Platon*, overs. af C.J. Heise, bd. 1-8, Kbh. 1830-59 (bd. 1-3, 1830-38, ktl. 1164-66); bd. 2, 1831, s. 15 og s. 19 (*Platons Skrifter*, udg. af Carsten Høeg og Hans Ræder, bd. 1-10, Kbh. 1992 [1932-41]; bd. 3, s. 96 og s. 98).

I trykt udgave: Bind 5 side 65 linje 9